VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITĖS!

TAIKUS ATOMAS

IGNALINOS ATOMINĖS ELEKTRINĖS PARTINIO, LKJS, PROFSĄJUNGOS KOMITETŲ IR ADMINISTRACIJOS ORGANAS

Laikraštis įkurtas 1988 m. birželio 28 d. ✱ Nr. 33 (54) ✱ 1989 m. rugpjūčio 16 d. ✱ Trečiadienis ✱ Kaina 1 kap.

MANO NUOMONĖ

A. SMOLIANINOVAS, IAE PARTIJOS KOMITETO SEKRETORIAUS PAVADUOTOJAS

APGALVODAMAS STRAIPSNĮ, KURĮ PAPRAŠĖ PARAŠYTI APIE IŠSTOJIMO IŠ PARTIJOS ATVEJUS „TAIKAUS ATOMO“ REDAKCIJA, SUPRATAU, KAD NAGRINĖTI ŠIĄ PROBLEMĄ GALIMA TIK SIEJANT JĄ SU PRIĖMIMU Į PARTIJĄ.

Apie tyresnę partiją, aktyvesnius jos narius kalba ir komunistai, ir nepartiniai. Netgi aptariant kitus klausimus, neretai paliečiama ir ši tema. Manoma (ir ne be pagrindo), kad ji šiandien — svarbiausia, pagrindinė.

Puikiai suprasdamas, kad skaičiai ne visada vienareikšmiškai įvertina partinį darbą, vis tik nusprendžiau pateikti kai kuriuos statistinius duomenis:

	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989
1. Priimta kandidatais į TSKP narius	12	16	13	17	18	20	5
2. Priimta į TSKP narius	15	19	18	22	26	14	6
3. Atsisakyta priimti	—	—	—	—	1	2	4
4. Pašalinta iš partijos	—	—	—	—	—	3	1
5. Išėjo iš partijos (priimtas nutarimas laikyti išėjusiu, kai nutraukti ryšiai su partine organizacija, nesumokėtas nario mokestis, paduotas pareiškimas)	—	—	—	—	—	5	9

Iki paėjusių metų vidurio atrodė, kad lyg ir nėra reikalo jaudintis. Bet po XIX sąjunginės partinės konferencijos į partiją įstojo mažiau, padažnėjo atvejų, kai buvo išstojama iš jos eilių. Kodėl? Kas atsitiko? Gerai tai ar blogai? Tokie kyla klausimai. Mano nuomone, problemos esmė tame, kad mažėja partijos autoritetas, nors kiekvienu atveju išstojimo iš partijos priežasčių galybė.

Atsitiko taip, kad Lenino sukurta vienminčių partija stalinizmo metais tapo bendratikių partija. Vidinė, idėjinė partijos narių vienybė pamažu buvo pakeista vienybės regimybe, daugumoje pagrįsta išorine prievarta. Pasiekta „monolitinė idėjinė“ mūsų eilių vienybė pamažu atstūmė ideologiją, o pirmenybę suteikė organizacinei veiklai.

Organizacinės formos prioritetas prieš idėjinį turinį negalėjo neprivesti prie formalizmo partiniame darbe. Tai turėjo įtakos formuojant partines eiles, kai stojančiųjų idėjinį lygį į antrą planą nustumdavo socialinė padėtis, anketiniai duomenys. Parenkant ir iškeliant kandidatus buvo labiausiai vertinami būtent organizaciniai žmogaus sugebėjimai. Pamažu formavosi savotiškas „paskirstymas“. Pačiu „vergingiausiu“ tapdavo tas, kuris atitikdavo anketos reikalavimus: „lytis“, „VLKJS narys“, „amžius“, „socialinė padėtis“ ir t. t. Socialinė partijos sudėtis — tai svarbiausias politinis klausimas. Kad išsaugoti darbininkų atstovavimą partijoje iki 60—70 proc., organizacinių skyrių gilumoje gimė santykis „vienas trims“, t. y., kad priimti vieną tarnautoją, reikėjo, pirmiausia, priimti tris darbininkus. O tarnautojų, norinčių įstoti į partiją, atsirasdavo vis daugiau. Tai buvo viena iš kilimo tarnyboje sąlygų. Partijai, paėmusiai į savo rankas šalies ūkio reikalus, buvo būtinas tikslus atsiskaitomumas vietose — iki direktoriaus, iki cecho viršininko, pagaliau, iki jo pavaduotojų. Priiminėti į partiją pradėta „urmu“.

Daugiau ar mažiau — kaip geriau? Toks klausimas nekilo. Todėl neliko kokybės. Daug žalos pridarė formalizmas, abejingas dokumentų apiforminimo procedūros prisilaikymas. Formalizmas prasidėdavo jau numatant augimo bazę, ruošiant žmones kandidatais pagal anketinius duomenis. Priėmimas į partiją tapo monopolija. Pats nusprendei stoti į partiją — išsišokėlis, sėdėk ir lauk, kol pasiūlys. Rekomenduojančiųjų principingumas dažniausiai tik deklaravosi, vis labiau klestėjo organizaciniuose skyriuose nusistovėjęs šablonas rašant rekomendacijas. Mažėjo TSKP narių atsakomybė už duotas rekomendacijas. Partinių susirinkimų metu vešėjo netrikdomos šventės ar abejingumo atmosfera. Du — trys klausimai, ir likimas nulemtas. Toks pat ritualas ir partijos rajono komiteto biure. Vis labiau krito į akį tai, kaip dirba seniai suderintas mechanizmas, ir tai, kad partijos nariai — tik jo statistai. Taip vienodai pramintu keliu ėjo link partinio bilieto ir nepriekaištingi žmonės, ištikimi partijos reikalui, ir ne visai gerbtini, o kartais paprasčiausiai dėl „balasto“.

Besivaikydami lengvatų į partiją prasiskverbė įvairaus plauko savanaudžiai, karjeristai ir demagogai. Būti partiniu pasidarė gerovės sąlyga, todėl beveik nepasitaikė išstojimo iš partijos atvejų. Išstoti iš partijos buvo nenaudinga, be to buvusios sistemos sąlygomis ir nesaugu.

Tačiau paiaipsniui brendo ir nepartinių nepasitenkinimas, šalis slinko prie krizės. Pasidarė būtina pertvarkyti ekonominius santykius, suteikti socializmui jo pirminę prasmę. Būtent komunistų partija tapo pertvarkos iniciatore, jos vystymosi jėga. Bet tuo pat metu vis labiau krinta į akis, kad pačioje partijoje, visuomenėje vykstančių pokyčių tempai atsilieka. Ji neteko iniciatyvos, ir pertvarkos idėjomis pasinaudojo kitos jėgos.

Pagrindinė priežastis, dėl ko atsilieka partija (tai vis dažniau girdime ne tik iš komunistų, bet ir periodinėje spaudoje) — nėra vidinės partinės demokratijos, pagrindinio komunistų politinio aktyvumo šaltinio. Jeigu tik prisiminti, kiek daug tikėjomės, siųsdami į partinę konferenciją savo pasiūlymus, kaip demokratizuoti partijos vidaus gyvenimą. O kas buvo priimta partinėje konferencijoje ir padaryta po jos? Beveik nieko! Tik konstatuodami padėtį ir gerais norais pertvarkos nepadarysime.

Partijoje nėra visuomeninių pradų, absoliutizuojama partinių komitetų ir jų aparatų visavaldystė. Dėl to komunistai nutolsta nuo aktyvaus, tiesioginio dalyvavimo partiniame darbe, nuo partijos politikos parengimo ir jos įgyvendinimo.

Po to, kai Stalinas perdavė vadovaujantį vaidmenį aparatui, tarp jo bei vykdomųjų organų iš vienos pusės ir partinės masės ir formaliai funkcionuojančių vadovaujančių renkamųjų organų iš kitos pusės iškilo siena. Tai davė progą diletantiškiems paistalams apie „aparato piktadarius“, išpuoliams prieš visą partiją.

Visa tai plačiai paskliudusios visuomenės demokratizavimo fone visiškai nepadeda didinti partijos autoriteto. Be to nenumatytai paaštrėjo politinė situacija daugelyje šalies rajonų. Tarpnacionaliniai susirėmimai — nebe toks retas reiškinys.

Sudėtinga politinė situacija susiklostė ir mūsų respublikoje.

Šalia aktyvių pažangių pertvarkos jėgų legalizavosi ir jėgos, kurių galutiniai tikslai tolimi nuo tarybinių ir socialistinių pradų. Pamažu gimė „priešo įvaizdis“. Masinės informacijos priemonių spaudimo sukelta psichozė turėjo įtakos ir priimant respublikinių organų nutarimus. Dažnai nutarimai priimami ne atsižvelgiant į proto ir tikslingumo pozicijas, o žvilgčiojant atgalios: ką pasakys Sąjūdis ir kiti judėjimai.

Pradžioje mūsų dirbantieji bandė aktyviai paveikti įvykius, vykstančius respublikoje, išsiųsdami į respublikinius ir centrinius organus savo pasiūlymus, laiškus, rezoliucijas. Tačiau dėl to, kaip mūsų dokumentai būdavo priimami (dažnai jų ir visai neaptarinėjo), noras dalyvauti visuomeniniame respublikos gyvenime daugeliui dingo. Tą galima pasakyti ir apie komunistus.

Šalia partijos autoriteto kritimo Sniečkui būdingos specifinės komunistų išstojimo iš partijos ir stojančiųjų į TSKP narius sumažėjimo priežastys. Partiją palieka ir sąžiningi komunistai, aktyvią gyvenimo poziciją užimantys žmonės. Jie mano, jog neperspektyvu toliau būti partijoje.

Sutinku su nuomone, kad klausimą apie savo partiškumą TSKP narys turi spręsti pats. Ir jei jau nutarė išstoti iš TSKP eilių, kliudyti jam nėra prasmės. Bet ar galima neaptarti jo poelgio? Nesutinku. Tvirtų įsitikinimų komunistas sunkiu momentu partijos nepaliks. Aš visiškai pritariu nepartinio Valentino Rasputino žodžiams, kuris iš liaudies deputatų tribūnos pareiškė: „Būti partijoje buvo naudinga. Todėl ji ir neteko savo autoriteto. Dabar būti partijoje tapo nenaudinga, netgi pavojinga. Ir palieka ją tokiu momentu ne didvyriškumo vedami, kaip paaiškinama nenusimanantiems žmonėms, o dėl to paties išskaičiavimo, kuris anksčiau atvedė į partiją. Didvyriškumas taip padaryti būtų prieš dešimt ar net penkis metus. Tik ar ne per anksti pabėgote jūs iš laivo, ar neapgauna uoslė tų, kurie mano, jog laivas pasmerktas?“

Taip, partija daug kuo kalta prieš liaudį. Bet nereikia be galo kankinti savęs, visiems komunistams suverčiant kaltės kompleksą. Partija — tai ne partiniai komitetai ir jų aparatas, kaip įsišakniję masių sąmonėje. Partija — tai beveik 20 milijonų jos lygiateisių narių, kuriems vadovauja išrinkti partiniai organai — nuo rajoninio komiteto plenumų iki CK Plenumų ir TSKP suvažiavimų.

Kad pasiekti tikrai tvirtų laimėjimų, kad išsaugoti politinio avangardo vaidmenį naujomis sąlygomis, partija turi ir pati persitvarkyti greičiau, negu visuomenė. Turi formuoti energingą, nuoseklią ir realistinę politiką, nepretenduojant į neklystamumą ir absoliučią tiesą, kviečiant visą visuomenę, visas intelektualines jėgas dirbti šalies labui. Pasikeitus bazei, turi keistis ir antstatas. Atsinaujinusioje visuomenėje turi veikti atnaujinta Komunistų partija. Todėl TSKP reikalauja iš savo organizacijų iš esmės pertvarkyti darbą.

Reikia pripažinti, kad meškos paslaugą vykdant pertvarką atliko lėtumas pravedant reformas, atnaujinant kadrus, bandymas išspręsti problemas senais būdais. Bet vis daugiau komunistų supranta, kad pertvarkos pagal planą, netgi patį rimčiausią, nepadarysi. Tai ne kas kita, tas pats formalizmas, kurį mes bandome išgyvendinti. Tikėjimas dogma ir atvedė partiją į dabartinę būseną.

Vis aštresniais tampa partiniai susirinkimai, komunistai nenori taikstytis su statistų padėtimi partijoje. Kad nedingtų ta dvasia, pasisakymų tonas, neištirptų atvira polemika, ką matome šiuose susirinkimuose, kad juose priimti nutarimai būtų veiksmingi, būtini pokyčiai partijoje. Reikalinga partinio gyvenimo demokratizacija. Būtina peržiūrėti partijos įstatus ir Programą ir suteikti normatyvinę galią (viešai sustiprinti veikiančiais normatyviniais nuostatais ir dokumentais) svarbiausiems įsako nuostatams apie partijos vidinę demokratiją. Tik kada bus išspręsti klausimai apie pirminių partinių organizacijų savarankiškumą priimant į partiją, atleistų darbuotojų būklę, atleidžiant nuo nario mokesčių dėl senatvės, ligos ir t. t., formuojant ir vadovaujančių partinių organų, ir jų aparato veiklą, kada bus nustatyta išstojimo iš partijos eilių, partijos lėšų formavimo ir paskirstymo tvarka, kada bus išspręstos komunistų poveikio partijos politikai, rinkimams į aukščiausius partinius organus problemos, tik tada gali būti suaktyvintas partijos pagrindas — jos pirminiai, žemutiniai padaliniai. Tik kiekvieno komunisto aktyvizavimas gali pakelti krintantį partijos autoritetą. Aš dar labiau įsitikinau, kad partija garbingai išeis iš padėties, kurioje ji atsidūrė, nes ir dabar, sunkiu partijai metu, yra žmonių, kurie nekviečiami patys su pareiškimais ateina į partiją. Atsižvelgiant į padidėjusius reikalavimus stojantiesiems, norisi tikėti, kad į partiją ateina žmonės, giliai apmąstę savo galimybes ir įsitikinę pertvarkos būtinumu.

Praėjusią savaitę

◈ Pirmas blokas dirba stabiliai 1250 MW galingumo režimu. Antrajame bloke baigti keisti valdymo ir apsaugos sistemos kanalai. Baigiamas planinis remontas. Prasidėjo priešpaleidiminės operacijos.

◈ 1989 m. rugpjūčio 7—13 dienomis išmetamos į atmosferą radioaktyvios medžiagos sudarė: inertinių dujų—8,8-10,5 proc. leistinos normos (ln.), ilgaamžių radionuklidų—0,06-0,44 proc. ln., 131-o jodo—0,47-2,2 proc. ln.

Gama spindulių fonas Sniečkaus gyvenvietėje 9-11 mikro R/h.

◈ Blokinio valdymo skydo personalo trečia pamaina pradėjo rinkti parašus, pritardama respublikinėje spaudoje paskelbtam pilietybės įstatymo projektui. Tikslas, kad Lietuvos Aukščiausioji Taryba priimtų šį įstatymą be sugriežtinimų.

◈ Rugpjūčio 10 Sniečkuje įvyko susitikimas su TSRS liaudies deputatais A. Čekuoliu ir G. Konopliovu, o rugpjūčio 8—su „Jedinstvo“ atstovais V. Ivanovu, A. Ruklinskiu ir B. Narokaite. Smulkesnė informacija kitame numeryje.

KAS LAUKIA KOLEKTYVO?

Penktadienį, liepos 28 dieną, įvyko elektrinės TS ir PK cecho chemijos laboratorijos vadovo rinkimai. Su rinkiminės komisijos darbo rezultatais supažindina jos pirmininkas, darbo kolektyvo tarybos pirmininkas V. Petruchinas.

Įsakas apie rinkimų pravedimą buvo išleistas gegužės 25 d. Per tą laiką buvo peržiūrėtos penkios kandidatūros laboratorijos viršininko pareigoms užimti. Tarp jų — ir N. Jastrebovos, užėmusios šias pareigas ankščiau, kandidatūra. Dėl neaiškių vidinių priežaščių dalis kandidatų atsisakė dalyvauti rinkimuose dar egzaminų darbo vietai užimti metu. Iš trijų likusiųjų pretendentų Jastrebovos žinios pripažintos gėriausiomis. Todėl rinkimų metu buvo aptarta tik viena kandidatūra.

Viskas vyko pagal planą, buvo prisilaikoma visų formalumų. Susirinkime dalyvavo juristas, sociologas, profsąjungos, partijos komiteto, administracijos atstovai.

Iš 18 rinkėjų dalyvavo 16, buvo atsižvelgta į vienos nedalyvavusios darbuotojos raštišką pareiškimą.

Kandidatę pristatė cecho viršininkas N. Chaleckis (nors, tikriausiai, šito galima buvo išvengti, nes Jastrebova dirba kolektyve daug metų). Buvo išklausyta kandidatė. Gana smulkiai Nina Vasiljevna papasakojo apie savo darbą, nuopelnus, dirbant laboratorijoje, apie gamybinius rūpesčius. Išsakė keletą pasiūlymų, kaip pagerinti darbą: įvesti papildomą etatą POK padalinyje; suteikti galimybę moterims-laborantėms nedirbti naktinėse pamainose, perduodant technologinės kontrolės pareigas katilinės pamaininiam personalui; dažniau komandiruoti darbuotojus pasikeisti patyrimu; pagerinti darbo sąlygas; kontroliuoti kenksmingus išmetimus; siekti kolektyvinės atsakomybės už galutinius rezultatus; psichologijos specialistams tirti psichologinį kolektyvo klimatą.

Iki paskutinės frazės, lyg ir prabėgomis pasakiusios, jog kolektyve ne viskas tvarkoje, ši mintis pašaliniam žmogui visai ir į galvą neateitų.

Kodėl vis dėlto vyksta rinkimai? Juk Jastrebova buvo laboratorijos viršininkė ir anksčiau? Ir tik pereinant prie naujų darbo apmokėjimo sąlygų pasikeitė formuluotė — vyr. inžinierius (iš esmės, pagrindinis žmogus laboratorijoje).

Lyg numatydamas šį klausimą, komisijos pirmininkas jau pradžioje pasakė: „Dėl to, kad nuspręsta vėl įvesti laboratorijos viršininko pareigas, iškilo klausimas ir dėl rinkimų". Mano nuomone, priežastys kiek kitokios.

Įsisenėjusį konfliktą, šiek tiek užtušuotą susirinkime, dabar, po 1,5 metų, sunku išspręsti. Gal būt, nereikėjo vėl kažkelintą kartą reikšti smulkmeniškas pretenzijas vienas kitam, kartais net pereinant prie vaidų. Bet paklausti buvusio vadovo, kaip buvo galima leisti, kad konfliktas išaugtų tiek, jog atmosfera kolektyve įkaistų iki kraštutinumų, jog siekiant savų tikslų, pradėta nekreipti dėmesio į žmogų. Labai daug prieštaravimų „byloje dėl Pylčikovos" — taip sąlyginai pavadinsime situaciją, susiklosčiusią laboratorijoje. Gal būt, ne visi laborantės Pylčikovos reikalavimai buvo pagrįsti, teisėti. Be to, ir badavimas, gal būt, ne pats geriausias būdas įrodyti. Bet vadovas, nors ir nedidelio kolektyvo, turi būti geras specialistas ne tik gamyboje. Ir šio fakto, ypač dabartiniu metu, negalime palikti nuošaly. Nejaugi nebuvo galima išspręsti konflikto anksčiau, be rinkimų?

Balsavimas įvyko. 11 — už, 6 — prieš. Kas laukia kolektyvo? Gal būt, „naujame" vadove atsiras ir naujų bruožų?

O. BERIOZA

SUSIPAŽINKITE: „VIESNUŠKI"

Ar žinote Jūs, kiek Sniečkuje pritaikytų mažakomplekčių vaikų darželių — tokių, kurie įsikūrę buituose? Net keturi! Savo darželius organizavo paštas, buitinio aptarnavimo kombinatas, IAE komunalinio ūkio skyrius. Gegužės 19 d. atsidarė paskutinis, ketvirtasis. Tai bendras UM ir AT-o ir MST-3 darželis, kurį įkūrė abiejų organizacijų darbuotojai. Jis užima keturis perstatytus butus didelio devyniaaukščio namo pirmajame aukšte. Su fotoreporteriu Anatolijumi Karasiovu mes lankėmės naujame darželyje.

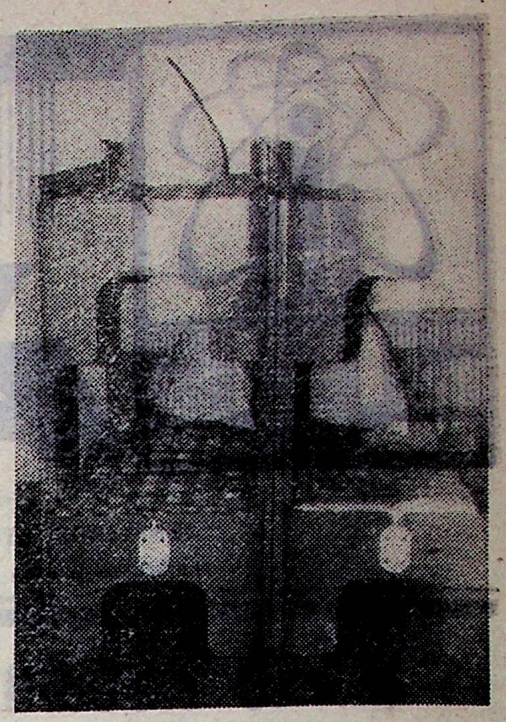

Beveik kaip namuose jaučiasi vaikai žaidimų kambariuose. Aš pati mama ir puikiausiai jaučiau čia jaukumą ir ramybę, viešpatavusią aplink. Tik tokioje atmosferoje vaikučiai patiklūs, besišypsantys, smalsūs ir... orūs, t. y. tokie, kokie jie ir buvo. Jokio irzlumo, nervingumo, kas dažnai jaučiama perpildytose mažesniojo amžiaus vaikų grupėse.

„Be abejo, mažakomplekčiai darželiai pateisina save, — sako vedėja Liudmila Gončiarova. — Tai perspektyvi kryptis, sprendžiant vaikų auklėjimo ir priežiūros problemas, kai tėvai dirba. Darželyje individuali priežiūra, juk grupėse po 14—18 vaikų".

Toks skaičius maksimalus. Mes apžiūrėjome darželio patalpas ir įsitikinome, kad vaikų skaičius apribotas labai patikimai — keturiomis miegamojo sienomis. Tik 12—16 vaikiškų lovyčių, sustatytų dviem aukštais, telpa pertvarkytų butų kambariuose.

Darželis pavadintas vykusiai: „Viesnuški" („Strazdanėlės"). Nepaprastai aromatingi ir trijų grupių pavadinimai: „Zemlianička" („Žemuogėlė"), „Brusnička" („Bruknelė") ir „Kliukovka" („Spanguolėlė"). Bet pagrindinė „Viesnuški" ypatybė, kad dvejose jos grupėse — lopšelinio amžiaus vaikai, nuo 2 iki 3 metų. Ir tik trečioje — darželinukai, nuo dviejų iki keturių metų. Tai svarbu todėl, kad vietų lopšeliuose katastrofiškai trūksta, be to jos mažinamos. VSV ir IAE profsąjungos komitetai suteikė moterims galimybę prailginti atostogas vaikui prižiūrėti iki 3 metų. Tuo pačiu metu lopšelinių grupių dėka didinama darželinukų grupių skaičius

Darželį „Viesnuški" maitina IAE darželio Nr. 10 virtuvė, o mediciniškai kontroliuoja sesutė dirbanti nepilną darbo dieną. Darželis priėmė 46 vaikus, juos aptarnauja 14 žmonių. Geresnės sąlygos pritaikytuose darželiuose reikalauja iš tėvų ir didesnių mokesčių. Bet kainos nesikandžioja, — dvidešimt du rubliai per mėnesį. Užtai, kaip tikino mus darželyje, vaikai čia nesirgs.

Kur gi vaikštinėja beveik penkiasdešimt „miško uogelių"? Kol kas prižiūrimi auklėtojos, ateityje jie turės savo kiemelį, savo uždarą sporto salę. Mūsų pokalbio metu kieme burzgė buldozeris — lygino darželio sklypą. Viso komplekso kaina — 60 tūkst. rublių, po 1,2 tūkst. kiekvienai „uogelei". Nieko sau!

Skambinu į UM ir AT-ą. Planinio-ekonominio skyriaus viršininkė R. Averčenko aiškina: uždaras kompleksas — perspektyvoje, be to jis numatytas trims tokiems pritaikytiems darželiams. Jie įsikurs gyvenamuosiuose namuose, kuriuos statys šalia darželio „Viesnuški". Kompleksą gyvenvietės tvarkymo lėšų sąskaita finansuos IAE. O darželio statybos montavimo darbus UM ir AT-as ir MST-3 atliko pagal pajus, gamybos vystymo fondų sąskaita.

Pritaikytų darželių personalas parenkamas iš tokių pat auklėtojų — profesionalių, kaip ir įprastuose darželiuose. Liudmila Nikiforovna, pavyzdžiui, nuo 1969 m. dirba su ikimokyklinukais, nuo 1971 m. pedagoginį darbą. Pastaruoju metu buvo darželio Nr. 3 vedėja. Iš ten perėjo į darželį ir keletas auklėtojų. Ūkvedė Galina Pogodajeva — nuotraukoje ji ruošia mokymo priemones, beje, tai ji daro labai meistriškai. Įsižiūrėkite į fotografijas. Irina Zagalova su vaikais — ar ne namų aplinka? O miegamasis? Įprastuose darželiuose vaikai miega ten pat, kur valgo ir žaidžia, sustūmus stalus ir ištiesus sudedamas lovytes.

Sėkmės ir sveikatos jums, „miško uogytės"!

T. VIŠNEVECKAJA

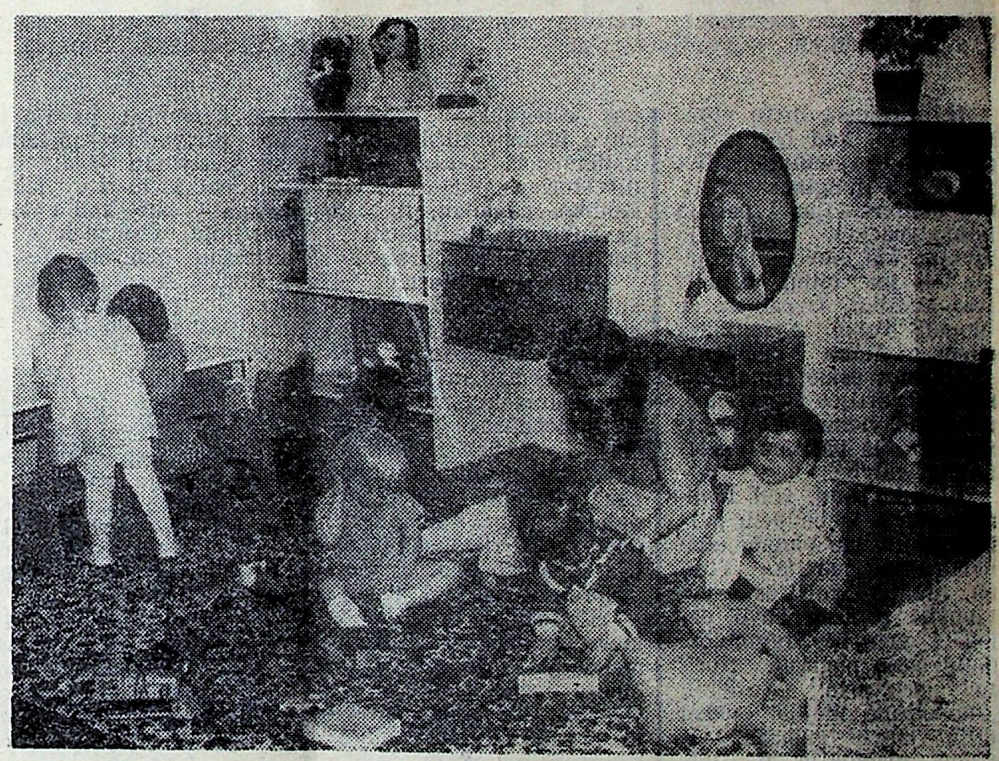

FONDAI BALDAMS

1988 metais DAS gavo 1037 komplektus tėvyninės gamybos baldų, kurie buvo parduoti pagal užsakymus-kvietimus. Tai trijų rūšių 6 svetainės komplektai, dvylikos rūšių 231 minkštų baldų koplektas; septynių rūšių 229 sekcijinių baldų komplektai; 31 komplektas vaikų kambariui; trijų rūšių 172 miegamojo kambario komplektai; trijų rūšių 263 virtuvės komplektai; 105 komplektai prieškambarių. Parduota 512 komplektų importinių baldų; įskaitant 145 kompl. svetainei, 29 kompl. miegamajam, 58 kompl. sekcijinių baldų, 280 kompl. virtuvei.

1989 m. fondai baldams paskirstyti tokia tvarka.

Minkštų baldų komplektai: „Voruta" (76), „Aras" (18), „Strazdas" (90), „Ema" (92), „Jotulė" (40), „Merkys" (13), „Galvė" (12), „Miglė" (48), „Kūlverstukas" (40), „Kamanė" (188), „Kiras-5" (10), „Žalgiris" (18).

Sekcijos: „Vilnius 4-3" (22), „Vilnius 4-1" (56), „Neris-4" (86), „Neris-2" (146), „Neris-3" (56, „Freda-1-2" (18), „Freda 1-5" (48), „Freda 1-7" (16), „Klevas-2-4" (28), „Klevas 4-4" (38), „Vokė" (12) „Nemiga" (4).

Gyvenamojo kambario komplektai: „Neris", „Strazdas" (36).

Svetainės komplektai: „Bitė" (60), „Simons" (35), „Meda" (18).

Kombinuotos spintos: I variantas (36), II variantas (46), III variantas (46).

Vaikų kambario baldų komplektai: „Rytas-3" (44).

Miegamojo baldų komplektai: „Lankese 8D2" (32), „Lankesa 6D2" (68), „Lankesa 6D1" (46), „Zunda-3" (46), „Zunda -4" (21), „Zunda-5" (32), „Ugnė-3" (8), „Ugnė-4"(8), „Ugnė-5" (8), „Rūta-3" (4), „Rūta-4" (4), „Mėta" (4).

Prieškambario baldų komplektai: „Vikis-16" (76), „Sodžius-2" (40), „Sodžius -4" (32), „Sodžius-6" (30), garnitūrai prieškambariui (36).

Virtuvės baldų komplektai: „Šilutė AB 202" (216), „Šilutė AB 242" (236), „Šilutė AB 282" (22), „Šilutė AB 302" (16), „Žemaitija-1" (4), „Žemaitija-2" (4), „Uošvė" (116), „Vaidilutė" (8).

Komplektas valgomajam: „Seklyčia" (8).

SKELBIMAI

Sniečkaus gyvenvietės milicijos skyrius ieško savininkų šių dviračių: juodos spalvos MMVZ Nr. 31755880; rudos spalvos atviro rėmo „Universalo" Nr. 5267; mėlynos spalvos „Kama" Nr. 18246, sudedamas; pilkos spalvos „Skolnik" Nr. 511489; „Erelukas" Nr. 17474-87; „Skolnik" Nr. 410....18.

Piliečius, kuriems dingo nurodytieji dviračiai, prašome kreiptis į kriminalinę paleistą arba telefonu 31-103, 31-260, 02.

✦

Nuo rugsėjo 1 dienos MSD-136 registratūrose bus pakeisti telefonų numeriai:

- **suaugusiųjų poliklinikoje—21-372; 21-283;**
- **vaikų—21-339; 21-256.**

Redakcijos adresas: 234760, Lietuvos TSR Ignalinos rajonas, Sniečkus, Ignalinos atominė elektrinė tel. 29157, 31714 Laikraštis leidžiamas lietuvių ir rusų kalbomis trečiadieniais.

Iškilioji spauda. Formatas A-3. Apimtis — 0,25 spaudos lanko. Tiražas 300. Užsakymo Nr. 1003. Rinko ir spaudė Utenos spaustuvės Švenčionių filialas: Švenčionys, Vilniaus 36/1. Telefonas 51214. Indeksas 67238.

Redaktorius O. BERIOZA